

מלכים א פרק כ I Kings ch.20. War with Aram.

1 Kings ch.20

Ben-Hadad king of Aram mustered his entire army. Accompanied by thirty-two kings with their horses and chariots, he went up and besieged Samaria and attacked it. ²He sent messengers into the city to Ahab king of Israel, saying, "This is what Ben-Hadad says: ³'Your silver and gold are mine, and the best of your wives and children are mine.'" ⁴The king of Israel answered, "Just as you say, my lord the king. I and all I have are yours."
⁵The messengers came again and said, "This is what Ben-Hadad says: 'When I sent to demand your silver and gold, your wives and your children, ⁶ at this time tomorrow I am going to send my officials to search your palace and the houses of your officials. They will seize everything you value and carry it away.'" ⁷The king of Israel summoned all the elders of the land and said to them, "See how this man is looking for trouble! When he sent for my wives and my children, my silver and my gold, I did not refuse him."
⁸The elders and the people all answered, "Don't listen to him or agree to his demands."
⁹So he replied to Ben-Hadad's messengers, "Tell my lord the king, 'Your servant will do all you demanded the first time, but this demand I cannot meet.'" They left and took the answer back to Ben-Hadad.
¹⁰Then Ben-Hadad sent another message to Ahab: "May the gods deal with me, be it ever so severely, if enough dust remains in Samaria to give each of my men a handful."
¹¹The king of Israel answered, "Tell him: 'One who puts on his armor should not boast like one who takes it off.'" ¹²Ben-Hadad heard this message while he and the kings were drinking in their tents,^[a] and he ordered his men: "Prepare to attack." So they prepared to attack the city.
¹³Behold, a prophet came to Ahab king of Israel and announced, "This is what the LORD says: 'Do you see this vast army? I will give it into your hand today, and then you will know that I am the LORD.'" ¹⁴"Who will do this?" asked Ahab. The prophet replied, "This is what the LORD says: 'The junior officers under the provincial commanders will do it.'" "And who will start the battle?" he asked. The prophet answered, "You will."
¹⁵So Ahab summoned the 232 junior officers under the provincial commanders. Then he assembled the rest of the Israelites, 7,000 in all. ¹⁶They set out at noon while Ben-Hadad and the 32 kings allied with him were in their tents getting drunk. ¹⁷The junior officers under the provincial commanders went out first.

מלכים א פרק כ

(א) ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה:
(ב) וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה:
(ג) ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם:
(ד) ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי:
(ה) וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן:
(ו) כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו:
(ז) ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו:
(ח) ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה:
(ט) ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר:
(י) וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי:
(יא) ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר כמפתח:
(יב) ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישומו על העיר:
(יג) והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יקוק הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יקוק:
(יד) ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יקוק בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה:
(טו) ויפקד את נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים:
(טז) ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו:
(יז) ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון:

Now Ben-Hadad had dispatched scouts, who reported, "Men are advancing from Samaria."

¹⁸ He said, "If they have come out for peace, take them alive; if they have come out for war, take their lives."

¹⁹ The junior officers under the provincial commanders marched out of the city with the army behind them ²⁰ and each one struck down his opponent. At that, the Arameans fled, with the Israelites in pursuit. But Ben-Hadad king of Aram escaped on horseback with some of his horsemen. ²¹ The king of Israel advanced and overpowered the horses and chariots and inflicted heavy losses on the Arameans.

²² Afterward, the prophet came to the king of Israel and said, "Strengthen your position and see what must be done, because next spring the king of Aram will attack you again."

²³ Meanwhile, the officials of the king of Aram advised him, "Their gods are gods of the hills. That is why they were too strong for us. But if we fight them on the plains, surely we will be stronger than they. ²⁴ Do this: Remove all the kings from their commands and replace them with other officers. ²⁵ You must also muster an army like the one you lost—horse for horse and chariot for chariot—so we can fight Israel on the plains. Then surely we will be stronger than they." He agreed with them and acted accordingly.

²⁶ The next spring Ben-Hadad mustered the Arameans and went up to Aphek to fight against Israel. ²⁷ When the Israelites were also mustered and given provisions, they marched out to meet them. The Israelites camped opposite them like two small flocks of goats, while the Arameans covered the countryside.

²⁸ The man of God came up and told the king of Israel, "This is what the LORD says: 'Because the Arameans think the LORD is a god of the hills and not a god of the valleys, I will deliver this vast army into your hands, and you will know that I am the LORD.'"

²⁹ For seven days they camped opposite each other, and on the seventh day the battle was joined. The Israelites inflicted a hundred thousand casualties on the Aramean foot soldiers in one day. ³⁰ The rest of them escaped to the city of Aphek, where the wall collapsed on twenty-seven thousand of them. And Ben-Hadad fled to the city and hid in an inner room.

³¹ His officials said to him, "Look, we have heard that the kings of Israel are merciful. Let us go to the king of Israel with sackcloth around our waists and ropes around our heads. Perhaps he will spare your life."

³² Wearing sackcloth around their waists and ropes around their heads, they went to the king of Israel and said, "Your servant Ben-Hadad says: 'Please let me live.'"

The king answered, "Is he still alive? He is my brother."

(יח) ויאמר אם לשלום יצאו תפשוּם חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשוּם:

(יט) ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם:

(כ) ויבּו איש אישו וינסו ארם ויודפּם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים:

(כא) ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה:

(כב) ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך:

(כג) ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם:

(כד) ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם:

(כה) ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן: פ

(כו) ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל:

(כז) ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ:

(כח) ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יקוק יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יקוק ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יקוק:

(כט) ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויבּו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד:

(ל) וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר: ס

(לא) ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך:

(לב) ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא:

(לג) והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה:

³³ The men took this as a good sign and were quick to pick up his word.

"Yes, your brother Ben-Hadad!" they said.

"Go and get him," the king said. When Ben-Hadad came out, Ahab had him come up into his chariot.

³⁴ "I will return the cities my father took from your father," Ben-Hadad offered. "You may set up your own market areas in Damascus, as my father did in Samaria."

Ahab said, "On the basis of a treaty I will set you free." So he made a treaty with him, and let him go.

³⁵ By the word of the LORD one of the company of the prophets said to his companion, "Strike me with your weapon," but he refused.

³⁶ So the prophet said, "Because you have not obeyed the LORD, as soon as you leave me a lion will kill you." And after the man went away, a lion found him and killed him.

³⁷ The prophet found another man and said, "Strike me, please." So the man struck him and wounded him. ³⁸ Then the prophet went and stood by the road waiting for the king. He disguised himself with his headband down over his eyes. ³⁹ As the king passed by, the prophet called out to him, "Your servant went into the thick of the battle, and someone came to me with a captive and said, 'Guard this man. If he is missing, it will be your life for his life, or you must pay a talent^[b] of silver.' ⁴⁰ While your servant was busy here and there, the man disappeared."

"That is your sentence," the king of Israel said. "You have pronounced it yourself."

⁴¹ Then the prophet quickly removed the headband from his eyes, and the king of Israel recognized him as one of the prophets. ⁴² He said to the king, "This is what the LORD says: 'You have set free a man I had determined should die.^[c] Therefore it is your life for his life, your people for his people.'" ⁴³ Sullen and angry, the king of Israel went to his palace in Samaria.

(לד) ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך
אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי
בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו:
ס

(לה) ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר
יקוק הכיני נא וימאן האיש להכתו:
(לו) ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יקוק הנך
הולך מאתי והנך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה
ויבהו:

(לז) וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש
הכה ופצע:

(לח) וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש
באפר על עיניו:

(לט) ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר
עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי
איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד
והיתה נפשך תחת נפשו או בכר כסף תשקול:

(מ) ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו
מלך ישראל בן משפטך אתה חרצת:

(מא) וימהר ויסר את האפר מעל מעלי עיניו ויכר אתו
מלך ישראל כי מהנבאים הוא:

(מב) ויאמר אליו כה אמר יקוק יען שלחת את איש
חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו:

(מג) וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא
שמרונה: פ

ד"ק מלכים א פרק ב

(ד) לך אני וכל אשר לי - לא אמר על דעת שיקח אלא שיהא הכל תחת ממשלתו להטיל מס ועבודה עליהם והוא שלח לו
אחר כן לי תתן כלומר מה שאמרת לי הם על דעת כן אמרתי כי מעתה תתן אותם כי אם כעת מחר אשלח את עבדי וגו'
זוה היה בין הדברים הראשונים והאחרונים ומפני זה מאן אחאב והזקנים בדבריו האחרונים ומה שאמר ולא מנעתי
ממנו פי' לא מנעתי אלא הודיתי לא שיהו לו ולא שיקחם לפיכך אמרו לו הזקנים לא תשמע ולא תאבה

Sanhedrin 102b

א"ר יוחנן מפני מה זכה אחאב למלכות כ"ב שנה מפני שכיבד את התורה שניתנה בכ"ב אותיות שנאמר (מלכים א כ,
ב) ... ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדוני המלך כל אשר שלחת (לעבדך) [אל עבדך] בראשונה אעשה והדבר הזה לא
אוכל לעשות/ מאי מחמד עיניך לאו ס"ת!?

Rabbi Yoḥanan says: For what virtue was Ahab privileged to ascend to the monarchy and rule for twenty-two years? It is due to the fact that he respected the Torah, which was given with twenty-two letters, as it is stated: "...And he said to the messengers of Ben-Hadad, tell my lord the king: All that you did send for to your servant at the first I will do; but this thing I may not do" (I Kings 20:2–6, 9). What is "the delight of your eyes" It is a Torah scroll.

See Nechama Leibowitz (on Agag/Shaul)

"The text [in the book of Samuel, regarding Amalek] records nothing else but the hankering after the spoils of war. Why, then, did Saul spare Agag, it may be asked?

It may be answered that he was loath to slay a king. **Class solidarity overlooks all other considerations.** (Note too that Ahab, one of the kings of Israel...did not show mercy to just any of his enemies, but only to a royal adversary, the king condemned to utter destruction, calling him "brother" even when they both sent their armies against each other to annihilate and exterminate each other. In like manner, the kings of Europe banded together to rescue their French royal counterpart from the French Revolution. They were inspired not by international brotherhood, but by class solidarity.)"

Jericho – Joshua ch.6	Ahab – I Kings 20
(ב) ויאמר יקוק אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל:	(כח) ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יקוק יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יקוק ולא אלהי עמקים הוא ו נתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יקוק:
(יד) ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים : (טו) ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים	(כט) ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה
ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר:	וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים
(יז) והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליקוק ... (יח) ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו:	(מב) ויאמר אליו כה אמר יקוק יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו:
<u>יהושע פרק ז</u> (כה) ויאמר יהושע מה עברתנו יעכרך יקוק ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:	<u>מלכים א פרק יח</u> (יח) ויאמר לא עברתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יקוק ותלך אחרי הבעלים: